

Den svatodušní.

Abd-ru-shin

Svatodušní den je každoročně **tím** splněním ze Světla, které poskytuje stvoření vždy nové proudy sil, aby se celé stvoření mohlo dále udržovati a rozšiřovati. Jen tento příliv sil umožňuje postup a pronikání po nových cestách. To je spojeno s tvorbou forem v pohybu a oteplování, při němž lidský duch musí být článkem dlouhého řetězu, umožňujícího přenos záření do nezměrných dálek.

Až do dneška lidstvo v této službě naprosto selhalo. Nejen že znemožnilo pronikání všech stvoření, ale otrávil všechno to co zde již bylo a do všeho vneslo své zkázonosné zmatky.

To se však nyní brzy změní pod působením zákonů stvoření a to důkladnou očišťovnou, při níž bude odstraněno všechno, co překáží výstavbě. Pak správným zářením lidských duchů nejen všechno se změní v krásu, vznášející se ke Světlu, ale mimo toho, co zde již jest, bude trvale budováno a tvořeno nové. Hranice stvoření se rozšíří a nebude mít žádného konce, bude-li všechno stvořené souhlasiti s vůlí Boží. Pak teprve bude moci začít věčné a radostné tvoření lidských duchů. Věčné bude, protože bez konce.

Ježíš, Syn Boží, přišel na zemi proto, aby také lidem svým Slovem otevřel brány do ráje. Až dosud byl ráj uzavřen všem vyvinutým, protože jim chyběla znalost vyššího vědění, jediné

umožňujícího pobyt v ráji.

Teprve **po** poznání vyššího vědění, Ježíšem přineseného, mohli si vyvinutí získati věčnost. Mohli tak učiniti, kdyby byli žili, jak si to Světlo chtělo. Ale oni tak neučinili. Svou vinou na vraždě Spasitele sami si zavřeli bránu k ráji, která se jim právě otevírala. Zavřeli ji pro celé pozemské lidstvo a tím mu také vzali možnost věčného života.

Touha po světle, žhnoucí jen v málo jednotlivcích mezi lidskými duchy, udržovala nitky spojení se Světlem. A jen těch několik nitek umožnilo ještě jednou opakovati dílo spásy. To se stalo opět přinesením Slova Pravdy pro **ty** lidi, kteří se Slovu otevrou utrpením. Zvratné působení všeho dosavadního jednání lidí na zemi musí přinést jen utrpení.

Aby tato poslední lhůta milosti nepřešla kolem lidstva bez využití, ukládá se nyní pozemskému ženství svatá povinnost, aby usilovalo vší silou o návrat ke svému původnímu určení a úkolu. Žena obdržela především schopnost hlubšího cítění jen **k tomu**, aby na zemi působila jako strážkyně svatého plamene nejčistší touhy po Světle! Jen touha po Světle je cestou, po níž **všechny** pomoci a všechny síly ze Světla mohou prouditi k člověku. Kde této touhy není, tam je každá možnost přijetí Božských milostí zasypaná. To je také hrob života!

Vy ženy a dívky, připravte se tedy, abyste se staly kněžkami svatého plamene nejčistší touhy po Světle! Tím máte dobře připravit půdu pro přijetí Slova ze samého Boha, který jedině může přinést vysvobození všem duchům, těžce spoutaným omyly bludů a zmatků.

Touha po Světle? Jak často mluví lidé o **touze**, aniž by věděli, co touha opravdu **jest**, co jim má říci a co přinést.

Lidský duch měl znáti jen jednu **jedinou** touhu, protože je také jen **jedna** touha. A tou je v lidském duchu uložená touha po **Světle**. Falešnými cestami pozemských lidí byla však tato touha zaházena haldami strusek. Lidé chtěli udusiti touhu, která jim hrozila býti nepohodlnou při jejich sklonu k pozemskému uplatňování se, při jejich hladu po moci a žádostivosti pozemských požitků.

Tak bylo také toto vznešené slovo touha již v pojmu naprosto zkřiveno a znetvořeno. Bylo pozemsky přizpůsobeno těm nejnižším myšlenkám a tím znesvěceno.

Pozemský člověk často mluvívá o touhách, jichž druhy jsou tak rozdílné, že již jejich rozličnost by měla vésti k jejich správnému poznání. Chybí tu přece **jednotnost**, tak nepostradatelná při každém opravdovém pojmu.

Zřetelně se tu jeví zmatek a svévole a tím také nedostatek jakéhokoliv pochopení. Tak je touha po pozemském domově, touha po osobách, po ženě neb muži, také po bohatství a tělesných požitcích, často také po klidu a osvěžení, po změně nebo zábavách všeho druhu, zkrátka, výrazu „touha“ používá se k vyjádření pozemské žádostivosti po mnoha věcech.

Ačkoliv takové touhy velmi často vedou k nemoci či dokonce i k smrti a jiné opět k zločinům, nechce nikdo uznat, že tu musí být něco v nepořádku. Vždyť přece všechno, co je správné v Božím smyslu, může vésti jen **vzhůru** a musí vždy přinášet jen **požehnání**. Tyto touhy však, jak tomu lidé sami říkají,

jsou provázeny i následovány jen zlem. Vedou dolů místo vzhůru, místo povznášení potlačují, oslabují, přinášejí zklamání, vytvářejí zlobu, reptání a nespokojenost.

Zde něco nesouhlasí. To si musí konečně říci každý a je tomu tak.

Touha v dnešních představách neznamená nic jiného než řadu nesplněných přání. Je to chorobné vystupňování myšlenkového sklonu čistě pozemského druhu, jehož splnění často končí zklamáním, jakmile přešlo první opojení.

Jak často některý člověk touží po svém rodišti, když odtud odešel jako dítě nebo ve svém mládí! Dosáhne-li toho někdy, pak bývá jeho srdce velmi bolestně zasaženo. Nic z toho se nepodobá tomu, co si on v dálce o tom vysnil. Obraz skutečnosti jeví se zcela jinak než obrazy touhyplných snů.

A tak je to se vším. Nedosažitelný obraz touhy splněním často velmi rychle se stává šedou skutečností, plnou zklamání.

Slovo touha, nakřivené směrem k pozemským věcem, stalo se již dávno jen cárem svého vlastního smyslu.

Vžijte se jen do stavu takového toužícího. Ze současných poměrů a okolností vzniká přání po něčem, čeho v tu chvíli není možno dosáhnouti, čili čeho člověk sám nemůže splnit. Ve své nespokojenosti s přítomností se člověk zavěsí na takové přání buď tím, že se ve volné chvíli oddává krásným snům, nebo že k svému uklidnění se vžívá do představovaných a předstíraných požitků, zatím ještě nedosažitelných. Často tím uklidňuje svou zlost a dusí svou nespokojenost.

Takové pohrávání si s myšlenkami, které ze začátku bývá jen zábavným vyplněním času osamělců, časem se stále více posiluje, a brzy nachází spojení s okolo se potulujícími stejnými druhy a nakonec také s nashromážděnými středisky stejných myšlenkových forem, čímž se jim dostane přílivu netušené posily.

Jde tu téměř vždy jen o přání, namířená ke splnění zcela osobní žádosti a to čistě pozemského druhu. K tomu patří samozřejmě také tak známý stesk po domově! Není to v základě nic jiného, než samolibost, ovšem v takové formě, aby umožňovala předstírání ušlechtilejšího citu. Vydávat takovu slabost za něco velikého nebo ji opěvovati jako ušlechtilou lásku je něco naprosto falešného. Je to nedostatek sebevýchovy, slabost zanedbalosti.

Přitažlivost stejnorodého spustí nyní na nositele takového přání celý příval stejného myšlení a budí v něm stále pevnější a větší hutnost, nabývající formy palčivé žádosti, která se vyvine až v horečné úsilí dosáhnouti žádaného splnění.

Palčivá žádost, horečné úsilí, stravuje tělesné síly tak jako duchovní. Tak se dospěje k nemoci nebo nepromyšlenému jednání. To je výsledek toužebného úsilí, směřujícího dolů, k pozemským věcem.

Pravý pojem tohoto, dnes tak znetvořeného slova je však **toužebné hledání Světla, Pravdy!** Jen Pravda je s to svým zvláštním druhem povznést ducha, jen ona nikdy nevede dolů! Jen Pravda je tím paprskem, po němž se může snést požehnání ze Světla do každého lidského ducha, aby ho posílila a rozradostnila na jeho pouti po zemi.

Lidé, kteří nosí v sobě toto toužebné hledání Světla a Pravdy, svítí jako pochoděň v hlubinách této země. A pro **tyto** lidi je milostivě dán den svatodušní s obnovením síly ze světlých výšin – ale také jen pro ně! Ostatní této milosti nemohou být vůbec účastni, protože nejsou pro ni otevřeni.

Kdo chce skutečně v sobě prožít den svatodušní, obnovení proudů sil ze Světla, ten musí mít v sobě **touhu po Světle a po Pravdě** nezkalenou! Jen **tím** se může otevřít, aby i do něj mohla proudit milost Boží!

Odhoďte všechny ostatní touhy, namířené k pozemským věcem, pak se Vám požehnáním ze Světla dostane **mnohem více** než jste si sami mohli přát, a to i splnění různých pozemských věcí, hodných Vašeho úsilí.

Jestliže si pak nebudete ničeho žádati pro sebe, bude vám dáno vše! Jakmile **sami sebe nabídnete** Světlu, se vším svým chtěním a bytím, pak jste teprve otevřeni Svaté Síle, která se vylévá do všech stvoření!